

sot que sembla que's lo seu gosset falder predilecte; tot per un rosegó de pá en l'Unió que si'l panxut y barrut Pedrals els hi há de donar, será dù y ben dù; per mes que alguns músichs protestan de tal raserisme, y es que's creuhen que si alguna cosa poden guanyar, capassos son de defensarla ¿oy Massot?

Ilástima que per la cuestió d'orquestas que hi hagué per Pascua, la Filarmónica no's vagi prevení ab contracte firmat, que no li hauría servit lo desdirse d'un tracte ab tanta *alma* com feu; pró que hi torni, que segóns ens esplicá un músich de la tal, no farán cap tracte ab ell que no firmi las bases.

Ab aixó's compren que sa dignitat, honra, honor, paraula y tot lo que pot esperarse d'un home una mica formal ell ho desconeix, perquè no'n te y ab sa barra, poca falta li fá.

¿Y la carta que rebé (y certificada) del Sr. Enrich de la Fuente, al que se li portá com un porch (respectant tals bestioletas) desdintseli d'un tracte y tractant de ferlo servir de juguete en sas trafiqueñas teatrals?

¿Veritat que no l'ha llegida á ningú? com que'l posan en el terreno que li correspon s'en haurá guardat prou.

Ja la farém coneixer á nostres lectors.

Ell, que abusant de la gran amistat que li dispensaban la Sra. Pamies y'l Sr. de la Fuente, no sols els enganyá miserablement, si no que tractá de fer caure á tal senyor en un ridícul, sens tó ni solta, perquè no n'ha tingut may.

Anem al grá.

Tot Granollers sab las grans simpatías que té conquistadas lo Sr. Enrich de la Fuente en l'art dramátich, de quin n'es Professor de una cátedra en el Conservatori del Liceo de S. M. Isabel II; simpatías justas que's conquistá ab la presentació y execució de varis dramas, entre ells "Aurora", "D.ª Perfecta", "Magda" y altres, y lo contractaren per fer la temporada de cuaresma, volguent que'l mateix cuadro dramátich y al mateix preu fés sarsueletas á lo que després de molts reparos, s'hi avingué, prevenintlos que sa companyía no eran sarsueleros, y que l'ajust no podia resultar com á tal.

Aquí 's comprén que tractavan de ridiculizarlo.

Ab sas exigencias y tonterías feu renyir á tal Sr. ab los coros, tractá de fer una mica de comedia ab l'obra dels senyors Vidal y Jumbert y Xancó, fent desdir del tracte que'l Sr. de la Fuente tenia ab los coros y primeras parts. Es dir una iufinitat de porquerías, propias sols dels que tenen la dignitat á la sola de la sabata.

Es tant gran sa barra, que ab tota sa

frescura se'n aná á visitar á la Sra. Pamies y Sr. de la Fuente, arrastrantse servilment y prometent que'n L'Unió no hi faria ningú mes comedia que'l Sr. de la Fuente, suplicantli que cambiés algún del personal y.... en efecte á la primera funció se feu ab algú del seu personal y sens el Sr. de la Fuente; ab un traïdor de sa companyía, lo Sr. Juez, qui com el públich pogué venre, que com á cómic ab lo Sr. de la Fuente, bé, pró com á director de companyía, pessimament, sent l'actor que menos ens agradá.

¿Com queda are'l Sr. Pedrals devant de l'opinió pública?

Per lo que és; y per lo que és já la barra!

GRUPO REBELDE.

Es tant lo que's susurra de que 'l *carancho* Sr. Estrany ens vol portá als tribunals y per are son verdas, li dihem que si está per la *pela* del paper sellat, que'ns digui al estanch que vol anarlo á comprar que li pagarem.

¡Per una pela!

Pensaments obrers

Per obter á un nou amich, lo primer que faig es mirar si te duricias en las mans.

¿Perqué serveixen los disfrassos?

En carnaval per fer bogerías, los de tot l'any y negres per cultivar l'ignorancia y 'ls multicolors, per assessinar á sos semblants.

L'hipocressia, es la careta que s'adapta á tota classe de disfressa.

Que á'n Guillotin lo guillotinessin, que als Krupp els matessin á canonadas, com á tots los legisladors els jutjin segóns sas lleys, conformes; pro jo que no he inventat sistemas d'assessinar, ni lleys per jutjar, lo trobo inicuo é infame.

L'home deu rebelarse á tot lo injust. De la passivitat á la complicitat hi trobo poca diferencia.

No se perquè al butxi se'l mira ab mes repugnancia que al general, puig mentres aquell mata al permenor y convictes y confessos, aquet mata al permajor é innocents las mes de las vegadas.

¿Es mes crim matar d'un á un, que al engrós?

Lo fanatisme enxiqueix los cervells.

L'AVI.

Cap de núvol

Hi havia á n'el poble de X. un capellá molt trempat, que moltes horas del día las solía aná á passar á una casa coneguda que tenia allí al veinat.

Entre'l mossen y la casa hi havia amistat tant gran, que per éll era á cal sogre, allí á beure, allí á menjar, allí no hi faltaba res cuan venia el capellá.

També hi havia una noya que certament no se'ls anys que tindria, pro's compren qu'era bona... per casar Mes un día'l tal mossen com de costum també hi vá y troba la noya sola ... (bonica casualitat) y'l mateix que los seus pares va convidarlo á menjar y menjant, després tenia que ferl' beure, es natural.

Y per quedar bé, la noya, va ferlo baixar á abaix al seller, ahont hi guardavan lo vi mes fi y de mes graus, y al indicarli al mossen que fiblés un dels botais èll, de la mateixa set que l'estava devorant lo punxó li tremolava buscant ansiós lo forat y en vista que no'l trobava digué á n'ella que sisplau li busqués, y després èll ja li posaría'l tap.

La noya, que no era tonta, tingué un acudit salau. Diu vaig á buscar paper per després tapá 'l botais. Y surt corrents á defora